

ZRALĀ• NA BLĀ•ZINEC

StĀ™eda, 16 prosinec 2020

StĀ™eda. Dnes dĀ›lĀjm jen do jednĀ©. Jdeme s dcerou koupit novĀ© boty. PotĀ™ebuĀe botasky, nĀ›jakĀ© pevnĀ© a nejlĀ©p nebo bĀ©Ā¼ovĀ©, aby v nich mohla chodit do jeĀ¼Ā•Āĵku a neniĀ•ila mi moje novĀ© adidasky. Aby na nich nebylo vidĀ›t to b slĀjma, co mi nosĀ- domĀ- na tĀ›ch mĀ½ch. ĀĀekĀjm na zastĀjvce, pĀ™ijely uĀ¼ dvĀ› sedmnĀjctky a jedna dvacĀ-tka, ale jednoho autobusu moje kvĀ-teĀ•ko nevystoupilo. Kontroluju Ā•as. Jsem tu tak akorĀjt, tedy sotva Ā•tvrt hodiny Ā•zpoĀœ .

Prozvonila

bych ji mobilem - ale poslednĀ-m hovorem ohlednĀ› mĀ-sta (mami, poĀ•kĀjm tĀ› na trĀ¼ceĀ€kde??? no, na trĀ¼ce pĀ™eceĀ€jo, na trĀ¼niciĀ€teda ne, radĀ›ji nĀ›kde jindeĀ€ia kde jinde? no, jĀj nevĀ-m, prostĀ› jindeĀ€i), kde ji budu Ā•ekat - jsem vyĀ•erpala poslednĀ-kredit. MusĀ-m do bankomatu a dobĀ-t si. TelefonnĀ- budka je samozĀ™ejmĀ› na karty. DalĀjĀ- sedmnĀjctka pĀ™ijela. JezdĀ- v desetiminutovĀ½ch intervalech.

"JĀ©,

tady jsi." Dcera se vynoĀ™mila prĀjvĀ› z opaĀ•nĀ©ho konce. "Nezlob se, mami. Potkala jsem Terezu, trochu jsme se zakecaly, mĀj suprovĀ½ boty. Fakt dost dobrĀ½. Ale takovĀ½ bys mi asi nekoupila." "JakĀ©?" SnaĀ¼Ā-m se bĀ½t vstĀ™Ā-cnĀj a milĀj. "PerfektnĀ-. StĀjly tĀ™mi a pĀl tisĀ-ce."

"Nekoupila." A je po vstĀ™Ā-cnosti. MĀjm pro ni patnĀjct set. TajnĀ› doufĀjm, Ā¼e budou mĀ-t slevu a vyjde mĀ› to na dvanĀjct stovek maximĀjlnĀ›. "PĀ›jdeme se podĀ-vat do Adidasu a do Niku, jo?" SouhlasĀ-m.

Slevy jsou tam skoro poĀ™Ājd. JarnĀ-, letnĀ-, podzimnĀ-, zimnĀ- a jeĀjtĀ› spousta dalĀjĀ-ch. Slevy jsou. Z 2690 KĀ• na 2290 KĀ•. Nekup to. "JĀ©, mami, tam je super batoh. Jen za 590 KĀ•, vidĀ-Āj, tĀ™mi stovky sleva. Jana mĀj pĀ™esnĀ› takovej, jenom Ājedej. MĀ› se lĀ-bĀ- ten zelenej. Uznej, je fakt dost dobrej. Jana ho mĀj taky."

"Jo,

je. PojĀ• se podĀ-vat na ty botasky." "Ale jĀj nechci botasky, na co botasky? PotĀ™ebuĀi boty do Ājkoly, ne botasky." "PotĀ™ebuĀeĀj botasky, abys mi nebrala ty moje." "Snad nebudu chodit do Ājkoly v botaskĀjch???" Pohled, jako bych jĀ- navrhovala, aby chodila jen ve spodnĀ-m prĀjdle po babiĀ•ce. "Hele, domluvily jsme se pĀ™ece, Ā¼e pĀ›jdeme do mĀ›sta koupit ti boty. Teda botasky." "Tos neĀ™Ā-kala."

"Ā~Ā-kala." "NeĀ™Ā-kala. Ā~ekla jsi boty." "Ā~ekla jsem botasky." "Tos Ā™ekla ty. Ale ne jĀj. PĀ™ece nebudu chodit v botaskĀjch do Ājkoly, kdyĀ¼ mi koupĀ-Āj botasky, tak uĀ¼ mi nekoupĀ-Āj jinĀ© boty." "NekoupĀ-m. PotĀ™ebuĀeĀj botasky, aĀ¼ v nich mĀ-Ā¼eĀj chodit i do jezĀ•Āĵku." "Tam chodĀ-m v tĀ›ch tvjich."

"Omyl, dcero. Chodila jsi. Od teĀ• uĀ¼ nebudeĀj."

"Ty

bys mi stejnĀ› nekoupila tamty." PrvnĀ- nĀjznak vstĀ™Ā-cnosti ze strany dcery. "KterĀ©? PtĀjm se s nadĀ›jĀ- v hlase." Nakonec je vybereme hned v prvnĀ-m obchodĀ›. To bude parĀjda. "Tyhle, vĀ-tĀ›zoslavnĀ› ukazuje na nĀjdhernĀ©, jistĀ› vĀ½jimeĀ•nĀ©, lehouĀ•kĀ©, bledĀ›modrĀ©; taky se mi lĀ-bĀ-." 3290 KĀ•. "BuĀjĀjĀjĀ€!" NechutnĀj cena. "Na to zapomeĀ›. Na to, abys je zniĀ•ila za tĀ™mi mĀ›sĀ-ce jako vĀjechny ostatnĀ- tvĀ© a mĀ© boty, ti tak drahĀ© boty nekoupĀ-m." "Ale Tereza mĀj jeĀjtĀ› draĀ¼ĀjĀ-... Co by Ā•lovĀ›k neudĀ›lal pro svou prvorozenou.

"ZapomeĀ'!"

ObeĀjly jsme celĀ© mĀ›sto, vĀjechny prodejny obuvi, trĀ¼nice a odmĀ-tly pĀjř skvĀ›lĀ½ch nabĀ-dek: "Pani, pro vas sleva, jen Ā•tĀ-rista, padesat korun slevĀ-m, jen pro vas, no, nekup za ty penĀ-seĀ€i!" Zase jsem to zvlĀjďla. MladĀj vyzkouĀjela snad vĀjechny boty na stĀ™ednĀ-m podpatku, na vyĀjĀjĀ-m podpatku, na vysokĀ©m podpatku. "JĀ©, mami, tyhle jsou super." Byly. JehlĀjĀk pĀ™es deset Ā•Ā-sel a Ājpipe tak akorĀjt na nakopnutĀ-.

"Ale ty bys mi nekoupila, jĀj vĀ-m." KouzelnĀ½ Ā°smĀ›v. "Ty by sis mohla koupit ty, a jĀj bych si je pĀjĀ•ovala."

"V životě bych si něco takového nekoupila, zlato." "Měla bys jít vřelou s dobou, mámi. Pákně a istě a moderně- boty jsou moc dlešitě." Dalá z těch andělských smávků. "Pojď, podíváme se na ty botasky, zlato. Mimochodem, nechoděm ve špinavých botech." Šsmávků na mě završil.

Tu obrovskou chuť to roztomilě vysoké děťátko zažít hned ve tmě kvelbu, když zvrátila své velké oči v sloup a nad pákněmi koženými botaskami barvy pásku, se sympatickou cenou 1190 Kč a na celý obchod vyhrkla: "Tyhle???? Eeeeeee!.. no to snad nemyslíte v životě?" Myslela jsem. Mě se líbily. Fakt. Těch pokušení- jsem musela odrazit v c ne dost. Zralá na Nobelovu cenu máru. Zralá na bláznivce.

Po čtyřech hodinách jsme dorazily domů. Vyšperpaně jak vyvezené septik. S dobrým pocitem. Dcera byla taky spokojená. Nakonec jsme utratily necelých šest stovek. Ten zelený batoh je fakt dost dobrý. Má takovou sympatickou kapsu vepředu. Dcera šla ven pochlubit se Janě a Máji. Je šitá skořepiněm vyvenčit psa.

Sakra, kde mám ty botasky???

Jste na tom stejně, líp, nebo hůř?

VODOMĚRKA